

lingen vil have baggrund i de undersøgelser mv., der viser, at områderne ved at blive udpeget som nationalpark kan opfylde lovens formål, og at befolkningen har været inddraget, jf. lovforslagets § 4. Reglerne vil således tage deres udgangspunkt i de forslag og projekter, der er udarbejdet lokalt.

Efter 2. pkt. bemyndiges ministeren til at fastsætte regler for den kommunale planlægning efter planloven. Alle planlægnings spørgsmål, der vedrører byudvikling og anlæg af nye veje mv., afgøres af kommunerne gennem kommuneplanlægningen. Dette ændrer lovforslaget ikke ved, men lovforslaget giver ministeren hjemmel til at udarbejde rammer for og dermed begrænsninger af planlægningen i nationalparken af hensyn til varetagelse af nationale interesser i nationalparken. Disse rammer kan omfatte byudvikling og etablering af anlæg og infrastruktur mv.

Bestemmelsen svarer til planlovens § 3, hvorefter miljøministeren til varetagelse af landsplanmæssige interesser kan fastsætte regler for anvendelsen af lovens beføjelser og for indholdet af planlægningen efter loven (landsplandirektiver). Selvom forslaget således svarer til planlovens § 3, der sammen med reglerne efter nationalparkloven i princippet kunne finde anvendelse i forbindelse med oprettelse af nationalparker, er det fundet mest hensigtsmæssigt, at hele proceduren for oprettelse af nationalparker findes i én lov, nationalparkloven.

Bestemmelsen har til formål at fastlægge de rammer for planlægningen, som kommunerne skal respektere, for at formålet med nationalparken kan opfyldes. Udgangspunktet for fastsættelse af sådanne rammer er den eksisterende overordnede planlægning i form af amternes og HUR's regionplaner for 2005, der pr. 1. januar 2007 vil få status af landsplandirektiver, og det særlige landsplandirektiv for Hovedstadsområdet.

Udover den sædvanlige offentliggørelse af en bekendtgørelse, vil bekendtgørelser om oprettelse af nationalparker også blive offentliggjort lokalt.

Til kapitel 2

Miljøministeren opretter en nationalpark ved at udstede en bekendtgørelse om oprettelse af nationalparken. Efter lovforslaget skal udvælgelsen af områder og oprettelse af nationalparker ske efter procedurer, der bl.a. sikrer en bred inddragelse af befolkningen. Det forudsættes således, at den endelige bekendtgørelse i videst mulige omfang tager hensyn til de forslag og undersøgelser, der er udarbejdet lokalt både før ministeren beslutter at indlede en nationalparkpro-

cedure efter kapitel 2 og i forbindelse med den debat og offentlighed, der er foreslået i kapitel 2.

Det er forudsat, at ministeren kun peger på områder, hvor der er gennemført undersøgelser mv., der viser, om området er egnet til at blive nationalpark, og hvor befolkningen har været inddraget i forbindelse med undersøgelse.

Efter afslutningen af debatfasen kan ministeren oprette nationalparken ved at sætte reglerne i kraft.

Til § 4

Forslaget betyder, at miljøministeren kan beslutte at offentliggøre et forslag om at udpege et område som nationalpark, når der foreligger undersøgelser, der viser, at det opfylder kravene i lovforslagets kapitel 1 til at kunne oprettes som nationalpark.

Miljøministeren kan udarbejde forslag til nationalparker på grundlag af undersøgelser, redegørelser eller rapporter mv., der viser, om et område vil kunne opfylde kravene i kapitel 1 for at kunne oprettes som nationalpark. Endvidere skal hvert potentielt nationalparkområde have gennemgået en fase med undersøgelser og planlægningsovervejelser og en grundig inddragelse af lokalbefolkningen i arbejdet hermed, f.eks. i form af borgermøder, åbne arbejdsgrupper eller andet.

For de gennemførte pilotprojekter og undersøgelsesprojekter er der udført et omfattende arbejde med undersøgelser og inddragelse af lokalbefolkningen. I forbindelse med ministerens beslutning om, hvilke områder der skal gennemgå proceduren i lovforslagets kapitel 2, foretages en nærmere bedømmelse af, om de forslag, der er beskrevet i projekterne, opfylder lovens formål, og om det på forhånd vurderes, at der er bred lokal opbakning til at etablere en nationalpark.

Også andre områder kan komme på tale som mulige nationalparker, forudsat der gennemføres et projekt og sker inddragelse af lokalbefolkningen, ligesom det er sket i pilot- og undersøgelsesprojekterne. Der er ikke fastsat særlige procedurer for udarbejdelsen af denne dokumentation eller krav til hvem, der kan udføre dem. De undersøgelser, der ligger til grund for, at ministeren kan indlede en proces efter kapitel 2, vil dog normalt være foretaget lokalt, idet der i § 4, stk. 1, 2. pkt., stilles krav om, at der skal have været gennemført borgerinddragelse i forbindelse med undersøgelse.

Både myndigheder og organisationer mv. kan foreslå miljøministeren at oprette bestemte områder som nationalpark, men valget er miljøministerens. Pga. nationalparkeres størrelse vil det ikke være muligt at forpligte ministeren, som det er tilfældet i fredningssager